

אוצרות התורה

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

ט"ז באלול תשפ"ו | שבת קודש | גליון 216

פרשת כי תבוא

וְקָחַת מִרְאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה...
וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה'
אֱלֹהֶיךָ לְשָׂכַן שְׁמוֹ שָׁם

מִן הַעֲלִי' חֲכָם בְּעִדְוֵי שְׂמוּאֵלִי שְׁלִיט"א

משולחן המלך
עמוד 3

זוהר על הפרשה
עמוד 8

שרפי קודש
עמוד 10

ההלכה היומית
עמוד 12

שאלות מבית הדין
עמוד 12

מדור הילדים
עמוד 14

דרכי הרשב"י
עמוד 15

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	ציאה	ר"ת
18:32	19:12	19:42	20:30
18:53	19:13	19:42	20:31
18:52	19:12	19:41	20:29
18:51	19:11	20:40	20:28

*במנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - י"ז אלול

יז. רבי חיים בנבנישתי החב"ב, מח"ס כנסת הגדולה, תל"ג | רבי משה ב"ר יעקב טולידנו | רבי חיים שמואל הכהן קונורתי רבה של טבריה | רבי משה בלעיש, מחכמי תונס, תרס"ט | רבי סאסי בן חואתי כהן, מח"ס פרוכת המסך, תשל"א | רבי יעקב מכלוף ר"י מושב זקנים טריפולי

יום שני - י"ח אלול

יח. רבי עבדאללה סומך, מח"ס זכאי צדק, תרמ"ט | רבי יהודה ליווא ב"ר בצלאל, המהר"ל מפראג, מח"ס גבורות ארי על הש"ס, שס"ט

יום שלישי - י"ט אלול

יט. רבי סלימאן מנחם מני בן רבי אליהו מני | רבי בכור אהרון אלנקוה ראב"ד בירושלים | רבי אברהם שלמה זלמן צורף | רבי אריה לייב מקוביצק, מח"ס לב הארץ, תש"ן | רבי חיים בנבנישתי החב"ב, בעל כנסת הגדולה, תל"ג.

יום רביעי - כ' אלול

כ. רבי יוסף שלמה ב"ר יהודה ליב כהנמן ר"י פוניבז', תשכ"ט | רבי אברהם שטרנהרץ מוקני חסידי ברסלב | רבי אליהו לאפאן, מח"ס לב אליהו, תש"ל | רבי משה אריה פריינד, אב"ד העדה החרדית | רבי אברהם מונסון, בעל פדה את אברהם, תשס"ח | רבי אליהו פרדס, ראש מקובלי בית אל, תרל"ד.

יום חמישי - כ"א אלול

כא. רבי נסים כדורי חזן, מח"ס מעשה נסים, תשל"ב | רבי יצחק אשכנזי בן הראשלי"צ רבי אברהם אשכנזי | רבי יהונתן אייבשיץ, מח"ס יערות דבש, תקפ"ד | רבי ברוך יצחק לוין, ראש ישיבת מקור חיים, תשמ"ט | רבי חי מיון ממקובלי טריפולי, מח"ס באר לחי, תרמ"ה | רבי אברהם יעקב זלונק, ר"י עץ חיים, תש"ע

יום שישי - כ"ב אלול

כב. רבי יוסף חיים הכהן, מח"ס מנחת כהן | רבי אליהו חיים אבולעפיה | רבי אהרון אביחצירא בן אביר יעקב, קבור בתלוואת במדוק | רבי אליהו אלוה, מח"ס יש מאין | רבי פנחס רבינוביץ אב"ד קינצק | רבי יהודה הכהן שמואל חב"ד ארפוד מרוקו

יום שבת - כ"ג אלול

כג. רבי אורי השרף מסטרעליסק, תקפ"ז

מופדות המייש"ר

הידור מצווה

הצביעות לספרי חזרה, תפילין ועבודות בציוד של מייש"ר שליט"א וכן כל ספרי מייש"ר

שלוחה 5

לעריכת אוכרות

באמצעות צדדיים של אברכי ירבע הישיבה כולל סעודת דרכי תורה וקייש כולל תעודי שישלח אליהם

שלוחה 7 או ביואטסאפ

פרדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנעדר מייש"ר יום י"ז מייש"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או ביואטסאפ

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא לדאוג ללא קביעת תור מראש

תיקון נפטרים

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקרוד ללא שניות טיספים שלוחה 7

כולל לאברכים מצוינים החזקת אברך ללימוד התורה הקדושה להצלחתן

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שואל את הבט או היכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת ספרים
ניתן להקדיש לעצ

תהלים לילדים להזכרת שמות לילדים ששלוחה 4

חלקת ספרי האור הזמני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת ההלכה והזמית כ-2 דק' של הלכות יש לעלות בקשה ביואטסאפ

בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לכתורים תפירת התורה שלוחה 9

הכל בטלפון אחד:

03-55-20004

03-55200004 | www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4 בת-ים

טל'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-371829

טל'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-371829

לבקש מהמלך בקשות גדולות

סיפר מרן הרב שטיינמן זצ"ל על יהודי אחד שגר בצרפת, ובכל שנה היה נוסע למרוקו להביא אתרוגים הגדלים בהרי אטלס, מפני שהם גדלים בר ואינם מורכבים. ליהודי זה היה שכן גוי שהיה חתנו של מלך מרוקו. המלך היה מגיע לעיתים לבקר בוויולה המפוארת של חתנו.

ביקש היהודי מהשכן הגוי: 'כאשר המלך מגיע אליך, אני מבקש שתתפנה לי להיכנס ולברך עליו את הברכה 'ברוך שחלק מכונו לבשר ודם'. הגוי הסכים.

לאחר כחודשיים, כאשר הגיע המלך לבית חתנו סיפר לו על השכן היהודי. המלך הסכים לפגוש אותו.

כשהגיע היהודי, שאל אותו המלך לפשר הברכה, והיהודי הסביר שבדעת היהודית מברכים על מלך בשר ודם, שכן הקדוש ברוך הוא נתן לו מן המלוכה. המלך נהנה והחל לשוחח עמו. שאל אותו המלך: 'כמה ילדים יש לך?'

התחיל היהודי לספר: 'הגדול בן 17, והקטן יהיה בעוד חודש בר מצווה'. המלך שאל: 'מה זה בר מצווה? הסביר לו היהודי: 'אצלנו בגיל 13 הילד נכנס לעול מצוות ועושים לו מסיבה גדולה. שחרנו אולם והזמנו אורחים'.

אמר לו המלך: 'כיוון שזו מסיבה דתית ומיוחדת, אינני יכול להשתתף בה בעצמי, מפני שכמלך אני חייב ללבוש בגדי מלכות וזה יגרום לרעש גדול. אך מותר לי לתת לילד מתנה?'. השיב היהודי: 'בוודאי שמותר'. הוציא המלך עט וכתב לילד צ'ק על סך 40,000 יורו! המלך ראה שידו של היהודי רועדת, ואמר לו: 'אני יודע שזה סכום גדול, ואולי אם הייתי נותן לך 400,000 יורו היית שמח עוד יותר, אבל תדע שמלך מרוקו אינו נותן מתנות בכל יום, וכשהוא נותן, הוא נותן מתנה לפי כבוד המלוכה. שלא תבייש את המלך'.

מוסר השכל עצום נלמד מכך: מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא נמצא איתנו כעת בחודש אלול, בבחינת 'המלך בשדה'. כשהמלך נותן, הוא אינו נותן בקטן אלא בגדול. על כן, אל תבקש דברים קטנים ופועוטים בלבד, אלא תבקש על עבודת השם יתברך: 'אני רוצה חכמה, בינה ודעת להבין את התורה, לדעת את כל הש"ס והתורה כולה!'. תבקש דברים גדולים!

משולחן המלך

הכנה טובה גורמת לקבלת שפע

על הפסוק "בכל צרתם לו צר" (ישעיהו סג, ט), מובא בדברי חז"ל שהמילה 'לו' נכתבת ב-ו' ונקראת ב-א' ('לא'). בזמן הגלות, כביכול הקדוש ברוך הוא מצטער יחד עם ישראל 'לו צר', ואילו בזמן הגאולה יתקיים 'לא צר', שאין עוד שום צרה בעולם. אם כן, אפשר לקרוא את הפסוק 'לו צר' ו'לא צר' וזה אותיות 'אלול' כל זה רמז בחודש 'אלול', שנאמר

בו: "דרשו ה' בהמצאו קראהו בהיותו קרוב" (ישעיהו נה, י).

אדם אינו יכול לבוא בראש השנה ללא שום הכנה מוקדמת מצידו בחודש 'אלול', ולבקש מהקדוש ברוך הוא 'אני רוצה חיים טובים'!

הדבר דומה לאדם שרוצה להתחתן היום, ואומר: 'אני רוצה להתחתן עוד היום!'. אומרים לו: 'אדוני, מה זאת אומרת היום? צריך להזמין אולם מראש, חצי שנה או שנה לפני כן. צריך לבשל אוכל, להזמין תזמורת וצלמים. הכל מצריך הכנה מוקדמת!'. כך גם אצל הקדוש ברוך הוא: אם תכין את עצמך חודש ימים מראש חודש אלול, תזכה לקבל את כל ההשפעות בראש השנה. אבל לא לבוא רק בראש השנה ולומר 'היום תחתום אותי לחיים טובים'.

פנינים מסרים ומעשיות השווים לכל נפש הנערכים משולחן המלך מתוך שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נדי הי"ד

הרמז המוסתר ב'שור וחמור'

נאמר בסוף הפרשה הקודמת, "תמחה את זכר עמלק... לא תשכח" (דברים כה, יט'), ומיד לאחר מכן נאמר: "והיה כי תבוא אל הארץ" (דברים כו, א). השמחה של הביאה לארץ קשורה קשר הדוק למחיית עמלק, שכן כאשר מוחקים את זכר עמלק, אין עוד מניעות ובעיות ויש שמחה גדולה.

כמו כן ראינו את הציווי: "לא תחרש בשור ובחמור יחדו" (דברים כב, י'). מדוע? מפני שכאשר ה'שור והחמור' יחד, יש קלקול גדול בעולם והדבר נותן כוח לסטרא אחרא ('הצד האחר'). 'שור וחמור' הם שתי קליפות קשות, אך כנגדן נתן לנו הקדוש ברוך הוא כוח לקדושה: נתן לנו את יוסף הצדיק שנאמר עליו "בכור שורו הדר לו" (דברים לג, יז'), ונתן לנו את יששכר שנאמר עליו "יששכר חמר גרם" (בראשית מט, יד').

כאשר יעקב אבינו ע"ה אמר לעשו: "והיה לי שור וחמור" (בראשית לב, ה'), הוא התכוון לומר ששתי הקליפות הללו של שור וחמור נכנעות לפני שני בניו, יוסף ויששכר, שהם שור וחמור שזה ראשי תיבות 'חש', לרמזו על מה שאמרו חז"ל "החש בראשו, יעסוק בתורה", והשור והחמור שהם כנגד יוסף ויששכר, מכניעים את כל כוחות הטומאה. כאשר הקדוש ברוך הוא הכניס את עם ישראל לארץ, הוא הנחיל להם את הארץ והפיל לפניהם 31 מלכים על ידי יהושע.

מעלת שעת לימוד תורה באלול

השבוע הייתה הילולת הבן איש חי ע"ה. דיברנו בעבר על כך שהבן איש חי ע"ה כותב, שכל שעה של לימוד תורה בשבת שקולה כנגד אלף שעות לימוד בימי החול!!

כמו כן, הוא כותב שבחודש 'אלול' כל שעה של לימוד תורה שקולה כנגד חודש שלם!!

אם כן, נחשב ונראה: אם כל שעה בשבת שקולה כנגד 1000 שעות, וכל שעה בחודש 'אלול' שקולה כנגד חודש שלם, הרי שכל שעת לימוד תורה בשבת של חודש 'אלול' שקולה כנגד 1000 חודשים! ואם אדם לומד ספר הזוהר, אוהו, הרי זה כהנה וכהנה. על כן, כדאי לנו לנצל היטב את השבתות המועטות שנותנו לנו. נותרו לנו בסך הכל שתי שבתות, השבוע נקרא את פרשת 'כי תבוא', בשבוע לאחר מכן נקרא את פרשת 'ניצבים וילך' מחוברות.

מפי מרן מ"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר' | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור השבועי
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

כאשר משה רבנו ע"ה אמר את התוכחות והקללות הללו, רעשה הארץ, והשמיים נודעו. שמש וירח קדרו והכוכבים אספו נגהם. אבות העולם צעקו מקברותיהם ואמרו: 'חבל על בנינו! כשיחטאו ויגיעו עליהם הקללות הללו, איך יוכלו לסבול אותן? שמה יעשה בהם כליה'.

מיד יצאה בת קול משמיים ואמרה: 'אל תיראו, אבות העולם, שאפילו אם תפסק זכות הדורות, זכותכם שלכם לא תפסק לעולם, והברית שכרתי עמכם אינה בטלה ותהיה מגינה עליהם'.

עוד מובא בספרים, שאם אדם סופר את מספר התיבות שיש ב-98 הקללות שבפרשת 'כי תבוא', ימצא שיש שם בדיוק 676 מילים. מספר זה הוא מכפלה של $26 * 26$ (שכן 26 הוא הגימטריה של שם הויה ברוך הוא), לרמוז שגם בתוך הקללות מוסתרים רחמים גדולים ושמותיו הקדושים של הבורא.

וכך מובא גם ב'זוהר חדש' (פרשת כי תבוא): חכמי בית המדרש שלחו שאלה לרבי שמעון בר יוחאי זיע"א על צערן של ישראל בקללות הללו. רבי שמעון בר יוחאי התחיל לבכות, עד שנגלה אליו אליהו הנביא וזכור לטוב וניחמו, והשיבו לחכמים ש'אין עם ישראל אוכל לעולם, והקדוש ברוך הוא הופך את כל הקללות לברכות וישועות גדולות'.

הרמזים בתיבת 'אלול'

הנה אנחנו מתקרבים ליום הדין הגדול והנורא, וכמו כן מתקרבים ליום הכיפורים. אדם צריך לעשות חשבון נפש אישי. כפי שכותב ה'משנה ברורה' (אורח חיים, סימן תרפ"א, סעיף קטן א'), שלושים יום קודם ליום הכיפורים מתחילים ללמוד את הלכות יום הכיפורים והלכות תשובה, ולכן צריך להתחזק מאוד.

כידוע, מה שכתוב בתפילת 'ונתנה תוקף' של רבי אמנון ממגנצא: 'ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה'. רבותינו אמרו שבשביל תשובה צריך - 'צום, קול, ממוז': 'צום' זו תשובה. 'קול' זו תפילה. 'ממוז' זו צדקה. כל זה רמוז בתיבת 'אלול':

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידינו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבראות
ושובע שמחות אמן

אל תמעיט בערך ההזדמנות

מסופר על אחד המלכים שרצה לדעת מה העם מדבר עליו. התחפש המלך לעני ולבש בגדי סחבות, והלך לישב במקום שבו יושבים העניים, כשהשומר שלו צופה בו מרחוק.

המלך שומע עני אחד אומר: 'אם הייתי פוגש את המלך, הייתי מבקש ממנו בית, כי אין לי איפה לגור'. העני השני אומר: 'אם הייתי רואה את המלך, הייתי מבקש ממנו שני מיליון דולר'. העני השלישי, שהיה מסובך במשפטים, אומר: 'אם הייתי פוגש את המלך, הייתי מבקש ממנו עורך דין גדול שיציל אותי בבית המשפט'. קם העני הרביעי ואומר: 'כולכם מדברים שטויות! וכי המלך ישמע לכם? אפילו אם תראו אותו ותבקשו, הוא לא ייתן לכם כלום!'.

למחרת, קיבלו כל ארבעת העניים מכתבים מבית המלך: הראשון קיבל הודעה: 'רצית בית, קיבלת בית מפואר של 200 מטרים עם גינה ומדשאה'. השני קיבל הודעה: 'רצית שני מיליון, הופקד בחשבון הבנק שלך הסכום'. השלישי קיבל הודעה: 'רצית עורך דין, המלך מינה לך את עורך הדין הטוב ביותר'. ואילו הרביעי נכתב: 'המלך מצטער, אך אינו יכול לעזור לך. כיוון שאמרת שהמלך אינו עוזר, המלך לא יעזור לך'.

מכאן נבין: כאשר אנחנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא, עלינו להאמין ביכולתו האינוסופית, להתקרב אליו ולהתחנן לפניו מכל הלב.

הללוהו ב-'תף' ואז 'ומחול'

רבנו האר"ז ל כותב שכל צ"ח קללות המופיעות בפרשת 'כי תבוא', בתוכן הפנימי שלהן הן בעצם ברכות גדולות, והקדוש ברוך הוא הופך את הקללה לברכה. במסכת מגילה (דף לא:) אומרת הגמרא: "תניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר: עזרא תיקן

אין עם ישראל אוכל לעולם

בתרגום יונתן בן עוזיאל (דברים פרק כח) מובא:

תיקון הנפטרים ערב ראש השנה

כתב רבי יהודה פתיה זצ"ל מגדולי המקובלים וזה לשונו בספרו הקדוש "מנחת יהודה":

ותיקון זה מועיל מאד לנשמות הנפטרים להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהינם

התיקון יערך אי"ה ביום חמישי כ"ח אלול (10.09.2026) בהיכל ישיבתנו הקדושה

למסירת שמות 03-5520004 שלווחה 1

נמסירת שמות
באתר וישיבה

משולחן המלך

אמר לו המנהל: "וכי מה הדף יעשה מעצמו? הרשימה נועדה כדי שתלמד ממנה איך לפעול ולהפעיל את המפעל, ולא רק כדי לקרוא אותה!"

הנמשל הוא בדיוק אותו דבר, אומר ה'חפץ חיים'. באמירת י"ג מידות של רחמים, המסר הוא יעשו לפניי בדיוק כסדר הזה, כדברי חז"ל: מה הוא רחום, אף אתה רחום, מה הוא חנון, אף אתה חנון, "והלכת בדרכיו" (דברים כ"ח, ט'). להתנהג במידות של חסד, חן ורחמים.

על זה ביאר החכם רבי אברהם סבע: "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף" (תהלים פ"ו, י"ב). אם אנחנו בארץ ננהיג את עצמנו במידותיו של הקדוש ברוך הוא באמת ובחסד, אז נוכל שיתקיים בנו "וצדק משמיים נשקף", שהקדוש ברוך הוא יתנהג עמנו ברחמים ובצדקה.

מי שמאמין אינו דואג

בבית המקדש היו עומדים צופים ומשתחוים רווחים (אבות, ה'ה'). מה הפירוש? אם אדם עומד על דעתו ולא מוכן לוותר, תמיד צפוף לו. אבל אם הוא משתחוה, מוותר ומוריד את הראש, נהיה לו רווח והכל מסתדר. למשל כשאתה רוצה לנסוע במונית, איך תיכנס למונית? אתה צריך להתכופף כדי להיכנס. אם תישאר עומד זקוף, איך תיכנס?

האדם הוא יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא, ויש בו כוחות ומניעים רבים. בין כל הכוחות הללו, צריך שיהיה לו גם את "כוח הבולס", לדעת לעצור בעת הצורך.

הגמרא אומרת: "אמר רבי אילעא: אין העולם מתקיים אלא במי שכולם את עצמו בשעת מריבה, שנאמר: תולה ארץ על בלימה" (חולין, דף פ"ט).

בזכות האנשים שיודעים לשתוק בשעת מריבה ולשלוט בכעסם, העולם מתקיים. למה אדם כועס על חברו? כשאדם הוא יהודי מאמין, הוא יודע שגם אם

להידבק במידותיו של הקדוש ברוך הוא

אחד הדברים המרכזיים שאנו צריכים לעשות הוא 'להידבק במידותיו של הקדוש ברוך הוא'.

הגמרא אומרת: "כל המעביר על מידותיו, מעבירין לו על כל פשעיו" (ר"ה י"ז). איך אפשר להידבק בזה? נאמר: "ויעבור ה' על פניו ויקרא" (שמות ל"ד, ו'). 'אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא שכתוב, אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשליח ציבור והראה לו למשה סדר תפילה. אמר לו: כל זמן שישאל עושים לפניי כסדר הזה, אני מוחל להם'.

תעשה מה שכתוב בדיוק...

יש להבין מה פירוש 'עושים לפניי כסדר הזה', האם די בכך שאומרים "ג מידות רחמים"?

מורנו ה'חפץ חיים' מסביר זאת על פי משל: מנהל מיוחד של בית חרושת היה צריך לנסוע לחו"ל למשך חודש ימים. הוא פחד שבהעדרו, המפעל לא יתנהל כראוי, ולכן קרא לסגנו הבכיר והפיקח, מסר לו רשימת הוראות מפורטת איך להפעיל את המכונות ומה התפוקה היומית הנדרשת, והזהיר אותו להיצמד להוראות בכל מחיר.

כשחזר המנהל כעבור חודש, ראה ששום דבר לא נעשה והעבודה עמדה מלכת. קרא לסגנו ושאל: "הרי נתתי לך רשימה מפורטת? ענה הסגן: 'כל יום קראתי את כל הרשימה מילה במילה'!!!

"אני לדודי ודודי לי" (שיר השירים ו', ג') וזו התפילה. אח"כ יש לנו - "ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב" (דברים ל', ו') שהם גם ר"ת 'אלול', וזו - התשובה ומילת הלב. אח"כ יש לנו את הצדקה: "איש לרעהו ומתנות לאביונים" (אסתר ט', כ"ב) ראשי תיבות 'אלול', וזו - הצדקה.

ה'בן איש חי' אומר ש'צום, קול, ממון' בגימטריה זה 'משיחים' (עם הכולל). בזכות שלושת הדברים הללו, כשיודעים לקיים אותם בשלמות, תבוא הגאולה ויבואו משיח בן דוד ומשיח בן יוסף.

עוד אמר ה'בן איש חי', שהשבוע חלה אזכרתו, כי 'צום, קול, ממון' זה ראשי תיבות קמ"ץ, תנועת הקמץ, המרמזת על בחינת ה'כתר'. למה? כי הגאולה צריכה השפעות מעולם הכתר העליון. אלו הדברים הראשונים שצריך להשתדל בהם בכל ליבנו וכוחנו.

אחיזה בענף קטן מול לוע אריה פעור

כעת זה זמן של "אריה שאג מי לא יירא" (עמוס ג', ח'). מה אדם יעשה? מסופר על איש אחד שהלך בדרך ושמע קול שאגת אריה מתקרב. כשהגיע למקור הרעש, ראה בור עמוק, ובתוך הבור תקוע אריה שפיו פתוח לרווחה. האריה היה רעב מאוד ושואג בלוע פתוח. האדם עמד על שפת הבור, ופתאום מרוב פחד התדרדר פנימה. הוא צעק, ופתאום ראה שורש של עשב יוצא מצדי הבור. הוא תפס בו חזק ונתלה עליו, בידעו שאם ישמיט את אחיזתו, יפול ישר לתוך פיו של האריה. והנה לא די בכך, באה חולדה והחלה לנקר את העשב. האיש לא ידע מה לעשות, התחיל לחזור בתשובה וזעק לה' יתברך...

אומר ה'שבט מוסר', ככה אדם צריך להרגיש בימים הללו. יש שאגת אריה, ומי לא יירא? אם אדם עושה תשובה חזקה ומעשים טובים, מושיטים לו חבל מלמעלה כדי שלא יפול חלילה לתוך פיו של האריה.

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
דעייתו הצדקת
נטלי חייה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבדיאות
ושובע שמחות אמן

מוסדות המיש"ר תכב"ץ
פרנס יום

היום יום רבינו ב' באב התשפ"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

רשמיא
עושר
רבינו

אדר
נחמיה

ה'ה' יקירך פלוני

הוקדש ע"י ה'ה' פלוני אלמוני חיי ויהי שוהב לשפעה ברכה
הצליח פרנסה טובה וכשפג, נותן ושמחה בריאות איתנה,
אחרות ימים רשנים בטוב ובנעימים וכל מילי רביטוב אמן.

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

צדיק באמונתו חייה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף ענדלחק שליט"א
מאבירי המוסדות

בעיקר יש לשוב בתשובה על התרפות ביסודות האמונה

מובא ב"אור יחזקאל": אמנם ביותר חייב הוא לשוב בתשובה שלמה על ה"ג עקרים, שהם יסודות הדת, ובהם חוטאים אנו חטאה גדולה, כי רחוקים אנו מאד מהם ואין אנו חשים כלל בעברות הללו. כתב הרמב"ם (פ"ב בא), "כי אין לאדם חלק בתורת משה רבנו ע"ה, עד שנאמין שכל דברינו ומקרינו כלם נסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם וכו', אלא מעשי האדם הם המצליחים דרכו, והעברות גורמות שיכריחנו ענשו". מחשבת כוחי ועצם ידי היא עבודה זרה ממש, ואנו חיים במחשבה זו. ובשעה שיש לנו סיבות גשמיות, אנו בטוחים יותר, וכל ימי חיינו מוקף הוא במחשבות אלו. בימי הבחורות שואפים לתורה, כדי לעשותה קרדום לחפור בה, ולאחר מכן סיבות אחרות, וכל זה מחשבות שווא, כי האמת היא, שהכל תלוי במעשה המצוות והעברות, רק שאינו נראה לעין, והכל הוא חשבונותיו של הקדוש ברוך הוא. כל התוכחה כלה היא על דבר זה: "והיה אם תלכו עמי בקרי", "הולכתי אף אני עמכם בקרי". כל הענש הוא עבור זה שאומר: מקרה הוא, ואינו תלוי במעשי המצוות ובהנהגת ה' יתברך. וזו עבודה קשה עד למאד, כי מחשבות הכפירה משרשות באדם מנעוריו, וכל יום ויום מוסיף להתחזק אצלו מחשבות אלו.

וראו מה דאיתא בחז"ל (בראשית רבה פ"ז פס"ט): "שבהפרכת סדום אמרו המלאכים: כי משחתים אנחנו את המקום הזה". ועבור אמירה זו, שמשחתים אנחנו, שנשמע מזה כאלו ויש בידם לעשות ענשו, עד שנדחו ממחיצתם מאה שלשים ושמנונה שנה. ורק בעת חלום יעקב עלו בחורה למקומם, שנאמר (בראשית כח, יב): "עלים וידידים בו". והרי ודאי דאצל המלאכים לא שייך חטא, ולמרות זאת, כיון שנכשלו בלשונם, שהשתמע ממנו כאלו ויש בידם כח להשחית נעשו בעונש חמור כל כך. מעתה ניקח מוסר, היאך אנחנו, שחיים תמיד במחשבת כוחי ועצם ידי, וכל דיבורינו ומאמרנו הם על דרך זה, שכאלו ובידינו כח לפעל, ואנו העושים והמונעים מלעשות, כמה חמור ענשו על זה. והיא יסודות האמונה, להאמין שאין בכח מעשי האדם לפעל מאומה, וכל פעולותיו הם רק בגדר השתדלות, שהוא קנס הבורא, כדי לקיים את הגזירה: של "בזעת אפיק תאכל לחם", ויש גבול ל"בכל אשר תעשה". וכל התפילות וקריאת שמע הם להגביר יסוד זה, שהוא קבלת המלכות, וכדאיתא בחז"ל: "קבלו מלכותי תחלה, ואחר כך תקבלו גזרותי". והוא שנאמר בתפילת "ויברך דוד": "לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והמתנשא לכל לראש" אפלו ריש גרונתא מן שמיא מנו ליה. וכל זה הצרך כדי להתחזק תמיד, לעקר מלב האדם מחשבות הכפירה המשרשת בקרבו מנעוריו. והוא יסוד יום הכפורים, להאמין ביחוד השלם, דהינו האמונה שהכל מאתו, ואין שום כח אחר בעולם, והחיים והבריאות הכל בידו, וכנאמר: "אין עוד מלבדו".

שנוכה להתחזק ביסוד זה ולהגיע לראש השנה עם מלכות השם מאה אחוה, אמן ואמן שבת שלום

פגעו בו או העליבו אותו, הכל מגיע בהשגחה עליונה מלמעלה, ולכן אין לו סיבה לכעוס על השליח.

לשמחה מה זו עושה?

שמחת הביאה לארץ ישראל והציפייה לגאולה- בעזרת השם, בפרשת 'כי תבוא' נאמר: "וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ" (דברים כו, א). אומר רבי חיים בן עטר זצ"ל בספרו 'אור החיים' הקדוש (דברים כו, א), שאין הלשון 'והיה' אלא לשון של 'שמחה'.

יש להבין, מדוע הפרשה פותחת בלשון שמחה? הרי סוף סוף יש בפרשה צ"ח קללות?

אלא מסביר רבי חיים בן עטר זצ"ל: דע לך, במשך 40 שנה היו עם ישראל במדבר, ואז הקדוש ברוך הוא אומר להם: "והיה כי תבוא אל הארץ". אמנם הקדוש ברוך הוא הקיף אותנו בעניי כבוד ולא היה חסר לנו דבר במדבר, כל התנאים הושלמו. מי שרצה מים, הייתה לו באר מרים צמודה, ירד מן מהשמיים בכל טעם שרצית, היה עמוד אש שהאיר בלילה. אפילו לגבי בגדים, אם אדם שגר 'במעלה אדומים' רצה - חולצה אדומה, הענן היה צובע לו את הבגד באדום לפי רצונו, ואם רצה חליפה כחולה, קיבל חליפה כחולה. אדם היה קם בבוקר והכל היה מסתדר לו. ובכל זאת, כיוון שעם ישראל עברו 40 שנה במדבר והיו מצפים ומייחלים כל העת להיכנס לארץ ישראל, ברגע שהקדוש ברוך הוא מביא אותם אל הארץ, איזו שמחה עצומה זו!

השמחה הפנימית הגדולה שתהיה לעתיד לבוא

אמנם במדבר היה להם את משה רבנו ע"ה שהיה אור גדול, אבל השמחה הגדולה והשלמה הייתה בבחינת "כי תבוא אל הארץ", שכן כל המטרה של כל הצעידה

במדבר הייתה לבוא אל ארץ ישראל, "ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה" (דברים יא, יב).

כיוצא בזה, גם בזמן הגאולה העתידה לבוא במהרה בימינו, תהיה שמחה גדולה שאין כדוגמתה. כל השמחה תהיה בסופו של תהליך הגאולה, כפי שכתוב: "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחק פינו ולשונו רנה" (תהילים ככו, א,ב).

איזו שמחה פנימית ואמיתית תהיה כאשר בית מקדשנו ירד מוכן מן השמיים!

בכי המבוגרים והצעירים

כזכור, כשהיה לעם ישראל את בית המקדש הראשון שבנה שלמה המלך ע"ה, היו בו ניסים ונפלאות גלויים מן השמים, פלאי הבורא יתברך. כשנחרב בית המקדש הראשון, לאחר 70 שנות גלות בבבל, ציווה הקדוש ברוך הוא לבנות את בית המקדש השני.

איזו שמחה עצומה הייתה כשבנו אותו, אין שמחה גדולה מזה. אך בכל זאת, הגמרא במסכת יומא ומסכת מגילה מספרת שהצעירים היו מרקדים ושמחים בבניין בית המקדש השני, ואילו הזקנים היו בוכים. קול בכי הזקנים גבר על קולות השמחה של הצעירים. מדוע? מפני שהזקנים אמרו: 'אתם לא ראייתם את בית המקדש הראשון, ויחסית אליו, בית המקדש השני הוא ירידה עברונה'.

אבל כעת, כאשר יבנה בית המקדש השלישי שיירד מוכן מן השמיים, תהיה זו מעלה גדולה מאד ושמחה עצומה שאין לה גבולות. זה לא סתם שעכשיו שמחים.

סדר מצוות הביכורים

בפרשת השבוע מובאת מצוות ביכורים: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך ושמחת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך" (דברים כ"ב, ב').

הרמב"ם מסביר כיצד היו מעלים את הביכורים (הלכות ביכורים, פרק ד'): כל העיירות שבמעמד היו מתכנסות לעיר המעמד ולנות ברחובה של עיר כדי שלא להיכנס לבתים מפני אוהל הטומאה.

בשחר היה הממונה קורא: "קומו ונעלה ציון אל ה' אלהינו" (ירמיהו ל"ו, ה). והשור הולך לפניו, קרניו

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ורחמים בדרכי
התענוגות "במידות טובות" והתענוגות דרך
ארץ מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאבירי המיסודות

לתת בלי הרבה דקדוקים

ר' זושא מאניפולי זצ"ל היה כידוע צדיק ועובד ה'
מופלג ובעל שמחה גדולה בחלקו, על אף שהיה עני
בממונו.

יום אחד יהודי אחד עשיר ואמיד ראה את ר' זושא
בעבודתו ובתפילתו והחליט מיני או לתמוך בו מידי
חודש, כך היה מעביר לרב סכומי כסף שהיו עוזרים לו
למחייתו.

יום אחד הגיע להביא לר' זושא כסף ולא מצאו בבית
המגיד, שאל את הלומד: "היכן ר' זושא?"

והוא קיבל את התשובה שר' זושא הלך למעורר לרב
ה"מגיד ממעזריטש" - ר' דב בער זצ"ל, חשב לו
הגביר בליבו: "מדוע לי לתמוך בר' זושא, אני יתמוך ברב
שלו - המגיד ממעזריטש שהוא בטוח יותר צדיק ממנו,
אתמוך בו".

ממחשבה למעשה - סכומי הכסף החלו לעבור לרב
המגיד ולא לר' זושא.

אולם הפלא ופלא כל חודש החלו לרדת עוד ועוד עסקיו
של העשיר והוא שלא טיפס היה חיבר את הפאול והבין
שיתכן שמחמת שהפסיק לתמוך בר' זושא הגיעו עליו
ירידות כלכליות.

וללא בושח מיוחדת פנה היישר לר' זושא ושאלו: "רבי,
אמנם הייתי תומך ועזרתי לך בסכום דבר חודש בחודש,
אולם שהבנתי שיש לך רב שגדול ממנו החלטתי
להעביר את תמיכתי אליו, אם כן מדוע אני חווה
לאחרונה כישלונות וירידות בעסקיי?"

ר' זושא שהרב המגיד גדול צדיק מקודש
יותר ממני, אולם הקב"ה נהוג עם האדם כנגד
מידה, בתחילה תמכת בי בלי הרבה חקירות ודרישות,
ראית אדם שעובד את ה' ונתת לו מהונך, הקב"ה שמח
בך והרעף עליך במברכתו, אולם שהתחלתי ל'דקדק'
ו'להדר' לתת מכספק דוקא לצדיק גדול, החליט
הקב"ה גם לדקדק איתך ולבדוק האם אתה באמת ראוי
לכספק ולעשורך והוא מצא שלא, ולכן החלו ירידותיך
בעסקיך".

פרשת השבוע - כי תבוא פותחת במצוות הביכורים -
האדם מביא ממיטב פירותיו לבית המקדש - לכהן ומודה
לבוראו על הטוב והשפע שקיבל.

התורה מציגת: "ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם"
(כ"ו, ג), רש"י הקדוש פירש: אין לך אלא כהן שבימך,
כמו שהיה. הכוונה תבוא לכהן שבוך שלך, איך שהוא.
לכאורה מדוע דוקא במצוות הביכורים מדגישה התורה
להגיע לכהן שבימך? ולא בשאר המצוות המגיעות
לכהנים כראית נעים ועוד?

ביאר המקובל הצדיק בעל הספר "בעלי ברית
אברהם": דוקא כאשר האדם מביא מפירותיו להודות
לבוראו - אין לו לדקדק להביא את הביכורים לכהן
הצדיק והנשגב ביותר, אלא לאיזה כהן שיהיה הקיים
בדור.

ומדוע?

שאם ידקדק יותר מידי לחפש וליתן לכהן מופלג במעשיו,
בצדקתו ובקדושתו, עלול הוא לעורר עליו שגם איתו
ינתנה הקב"ה כך ויחל לבדוק ולדקדק האם הוא באמת
ראוי לשפע שהוא מקבל?

ועדיף לאדם שהקב"ה לא ידקדק עימו.

ובמיוחד הדברים אמורים לתקופתנו שאנו כפסע
לפני יום הדין - ראש השנה, רבותינו למדנו שהקב"ה
מתנה עם האדם במידה כנגד מידה, הבא נתחוק להיות
'קלילים' ולא 'לדקדק' על כל דבר, לדעת 'להעביר',
'למחול' ו'לסלוח', והקב"ה אף עימנו ינהג ברחמים
לפנים משורת הדין ויגורר על כולנו חיים טובים.

מעובד מספר "מעייני השבוע" להרב שלום מאיר
ולך זצ"ל

משולחן המלך

בדבריו".

במסכת חגיגה (דף ד:) מסופר מעשה ברבן יוחנן
בן זכאי שהיה רוכב על החמור ורבי אלעזר בן ערך
מחמור אחריו, ודרש במעשה מרכבה וירדה אש מן
השמיים וסבבה אותם.

אולם, הגמרא במסכת שבת (דף קמ"ז:) מספרת
שרבי אלעזר בן ערך נמשך אחר מקום של תענוגות,
מים יפים ויין טוב (דיומסת). הוא שהה שם חצי שנה,
ומתוך שלא עסק בתורה, שכח את תלמודו. כשהוא
חזר לקרוא בתורה, במקום לקרוא "הַחֲדָשׁ הָאֵלֶּה לָכֶם"
(שמות י"ב, ב'), קרא בטעות "הַחֲרָשׁ הָאֵלֶּה לָכֶם".
חכמים התפללו עליו וחרדה בינתו והחזיר ה' את
תלמודו. מכאן לימדנו חז"ל כמה צריך אדם להזהר
ולהתחזק תמיד בלימוד התורה ובתיקון המידות, ולא
להימשך אחר תענוגות חולפים, כדי לזכות לכתיבה
וחתימה טובה.

אלול בהישג ידך!

היה איזה עני אחד שקראו לו ר' יעקב אייזיק
מקראקא. הוא חלם בלילה שאומרים לו שמתחת
לגשר בעיר 'פראג' יש אוצר גדול. לווה כסף להוצאות
הדרך, הגיע לשם וראה שיש שם מחנה צבאי.

כך במשך כמה ימים הוא הסתכל על הגשר הזה, עד
שלבסוף קיבל אומץ והלך לבדוק מתחת לגשר איפה
אפשר לחפור. בא המפקד ושאל אותו מה מעשיו
והאם הוא בא לרגל כאן? אמר לו ר' יעקב אייזיק
'אדוני המפקד, אני חלמתי שיש כאן אוצר'. צחק
המפקד ואמר 'חלומות שוא ידברו'. גם אני חלמתי
שיש אחד שקוראים לו יעקב אייזיק מקראקא, ויש לו
מתחת לתנור שבביתו אוצר. זה לא אומר שאני אלך
עכשיו לחפש מי זה יעקב אייזיק מקראקא... ר' יעקב
הבין את המסר והגיע לביתו ומצא את האוצר. אותו
דבר, לנו גם יש אוצר וזה חודש 'אלול'. קח אותו
ותשתמש בו ותתחיל לעבוד.

מצופות זהב ועטרה של זית בראשו, והחליל מכה
לפניהם עד שמגיעים קרוב לירושלים, ואז שולחים
שלוחים להודיע לאנשי ירושלים ומעטרים את
ביכוריהם. כל בעלי האומנויות בירושלים היו עומדים
לפניהם ושואלים בשלומם ומעודדים אותם.

כשרבי מאיר מצדיק אותך

מצוות הביכורים מלמדת את האדם: עבדת קשה,
שקדת, אבל תדע שזה לא שלך. תתגבר על התאוות,
את הפרי הראשון והמוכר תביא מתנה לה' בבית
המקדש. כך אדם צריך להרגיל את עצמו, לתת
מעצמו ולהתגבר על תאוותיו.

מובא מעשה על יהודי בשם רבי משה כנפו ע"ה
מאשדוד, שהיה מביא לרבי מאיר אבוחצירא זצ"ל
ארגונים של פירות וירקות. בבא מאיר היה אומר
לו: 'משה, מה אעשה בזה? אין מי שיאכל, קח זאת
בחזרה ותחלק'. והוא היה נעלב.

מה אמרנו לו? היה שם איתנו תלמיד חכם בשם
הרב חיים טודרס זצ"ל, שאמר לרבי מאיר: "כבוד
הרב, בבית המקדש כשהיו מביאים ביכורים היו
מניחים אותם, ואפילו שהיו מרקבים, הבעלים היו
מתכפרים. הוא מביא לך ביכורים, תשים בפניה, גם
אם מרקב, הרי זו כפרה בשבילי". אמר לו רבי מאיר:
"הצדק עמך", וקיבל את הדברים.

ילדיו של רבי מאיר, רבי אלעזר, רבי דוד, רבי רפאל
ורבי יקותיאל, גדלו יתומים מאימם ע"ה, ובהמשך
התחתן עם עוד אישה, ונולד לו עוד בן ביום מלחמת
יום הכיפורים, וקרא לו רבי מאיר "ישועה ורחמים" כי
הדור היה צריך לישועה ורחמים.

חומרת הנמשך אחר התענוגות

חז"ל מספרים על גדולתו של רבי אלעזר בן ערך,
שהיה דורש במעשה מרכבה והיה שקול כנגד כל
חכמי ישראל. המשנה במסכת אבות (פרק ב', משנה
ח') מספרת: חמישה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן
זכאי: רבי אליעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניה,
רבי יוסי הכהן, רבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן
ערך. הוא היה מונה שבחן: רבי אלעזר בן ערך כמעין
המתגבר. וכשאמר רבן יוחנן בן זכאי 'צאו וראו איזו
היא דרך ישרה שידבק בה האדם', אמר רבי אלעזר
בן ערך: 'לב טוב', ואמר רבן יוחנן: 'רואה אני את
דברי רבי אלעזר בן ערך מדבריהם, שכלולים דבריהם

הודעה משמחת! בשעות קיץ מתקיים בישיבתנו

מניין ערבית בשעה 20:00

לאחר שיעורו של מורנו הרה"ג דן גבאי שליט"א

בימי שלישי בלבד,
אחרי שיעורו השבועי של מיד גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א
מתקיים מניין מנחה וערבית בשעה 19:00

**ברזנים
הבאים!**

זוהר על הפרשה

מצוה לתקוע בשופר ביום ר"ה יום הדין

(אמור דף צ"ח ע"ב רעיא מהימנא) **בחדש השביעי באחד לחדש וגו'.** (ויקרא כג, כד) **פקודא (מ"ב) דא, לתקוע שופר בראש השנה, דהוא יומא דדינא לעלמא, כמה דאוקימנא מצוה זו היא לתקוע בשופר בראש השנה שהוא יום הדין לעולם כמו שלמדנו. והא אוקמוה דכתיב וכבר ביארו החברים שעל ראש השנה נאמר, תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. והא אתמר. דהאי איהו יומא דסיחרא אתכסי ביה, וקאים עלמא בדינא וכבר למדנו שפירוש הפסוק הוא על יום ראש השנה שאז הלבנה מתכסת בו, דהיינו שהמלכות הנקראת לבנה מתכסה ואינה מאירה לתחתונים ברחמים, ואז העולם עומד בדין. בגין, דההוא מקטרג חפי וכסי ואנעל פתחא על מלכא בגלל שהמקטרג העליון שהוא הס"מ הוא מחפה ומכסה ונועל את הפתח של ההיכל העליון שדרכו יוצאת הנהגת הרחמים לבני ישראל והוא נועל על המלך ז"א בכדי שלא יראה בדינם של התחתונים ולא ירחם עליהם (רמ"ק), אתר דדינא שריא, למתבע דינא על עלמא ועיי"כ העולם נעשה מקום שהדינים שורים בו בכדי לתבוע דין על העולם.**

האלהים עשה שייראו מלפניו וברא את המקטרג

ואי תימא, איך אתייהיב ליה רשו לההוא מקטרגא לחפאה ולמתבע דינא ואם תאמר איך ניתנה הרשות למקטרג לכסות את פתח הרחמים ולתבוע דין. אלא ודאי כינא דהאי מקטרגא, שוי קדשא בריך הוא למתבע דינא על כל עלמא, ושוי ליה יומא ידיעא, למתבע קמיה כל דינין דעלמא אלא באמת ודאי נתן הקב"ה כח ביד המקטרג לתבוע דין על כל העולם ונתן לו יום ידוע לתבוע לפניו דין על העולם שהוא יום ר"ה, אבל בשאר הימים אין לו רשות להיכנס ולקטרג אלא רק ע"י פגם מיוחד (רמ"ק), דהא קדשא בריך הוא עבר ליה ושוי ליה קמיה, למחוי דחילו דקדשא בריך הוא סלקא, ושריא על כלא כי הקב"ה עשה את המקטרג ושם אותו לפניו בכדי שתהיה יראת הקב"ה עולה ושורה על כולם. ודא דא וזה הסוד של מש"כ בפסוק, (קהלת ג) והאלהים עשה שייראו מלפניו. מאי עשה מה הפירוש עשה. עשה להאי מקטרגא, ואתקין ליה קמיה, למחוי סיפא שגנא על כל עלמא אלא פירושו שהקב"ה עשה את המקטרג והתקין אותו לפניו בכדי שיע"י יהיה חרב חדה על כל בני העולם.

בגין דא יפקון מן

ביום ר"ה ניתנת הרשות למקטרג לכסות את פתח המלך ז"א והמלכות מכוסה בפנים

כהאי גוונא שוי קדשא בריך הוא קמיה להאי דאיהו תבע דינא קמי מלכא, על כל בני עלמא וכמו שכך הוא בבית דין שלמטה, כדוגמת כך למעלה שם הקב"ה לפניו את המקטרג שהוא תובע את הדין על כל בני העולם לפני המלך הקב"ה. ובהאי יומא אתייהיב ליה רשו, לכסאה פתחא דמלכא, וסיחרא אתחפייא לגו, עד דיתגזר דינא על כל בני עלמא ובזה היום של ראש השנה ניתנת הרשות למקטרג לכסות את פתח המלך ז"א ואז המלכות הנקראת לבנה היא מכוסה בפנים ואינה מאירה לתחתונים במידת הרחמים עד שיגזר הדין על כל בני העולם. ואף על גב דכלא אתגלי קמי קדשא בריך הוא, לא בעי אלא בדינא, כלא כגוונא קדא עילא ותתא ואפילו שהכל גלוי לפני הקב"ה ומיד שחטא האדם היה ראוי להנעישו בלא כל סדרי הדין האלו בכל זאת הקב"ה לא רוצה להנהיג את העולם אלא רק ע"י סדר הדין והתקין את הכל בעולם העליון והתחתון באופן אחד בכדי שהאדם לא יהיה נידון בערך הגבוה אלא רק כפי הנהוג אצל בני האדם למטה (רמ"ק).

המלאכים הנקראים עיני ה' הם העדים במשפט

אתקין כודסא דדינא כהאי יומא, וסנטידא אתא, ותבע דינא על כל עובדי בני עלמא, כל חד וחד כפום ארחוי, וכפום מה דעבר ובראש השנה הקב"ה התקין את כסא הדין ואז השופר המקטרג בא ותובע דין על כל מעשי בני העולם כל אחד ואחד כפי דרכיו וכפי מה שהוא עשה. וסנטידא אתקין וסנטידא על כל עובדי בני עלמא, ואלין אינון עיני יהוה, דאינון משטטי בכל עלמא ואז העדים באים ומעידים על כל מעשי בני העולם ואילו העדים הם המלאכים הנקראים עיני ה' המשוטטים בכל העולם. וכמה אינון עיני יהוה, דלית לון חשבנא, דקא אזלי ומשטטי בכל עלמא, וחמאן כל עובדי בני עלמא ויש כמה מלאכים הנקראים עיני ה' ואין להם חשבון ומספר והם הולכים ומשוטטים בכל העולם ורואים את כל מעשי בני העולם.

המלאכים עולים ומעידים על כל דרכי איש ומעלליו לפני הקב"ה

ווי לאינון דלא משגיחין ולא מסתכלין בעובדיהון

וכל דא (צ"ט ע"א) בגין דיחלון מקמי קדשא בריך הוא כלא וכל זה הוא בכדי שכל בני העולם יפחדו מלפני הקב"ה. ודא איהו סנטידא, דתבע חובי בני נשא, ותבע דינא ואותו השופר הוא תובע את עוונות בני האדם בגלל שהם שמעו לפיתויו וכן הוא תובע עליהם דין ומעורר כנגדם את הדין העליון על מה שחטאו (רמ"ק), ותפיס בני נשא וקטיל לון ואלקי לון, כלא כמה דנפיק מן דינא וכן הוא תופס את בני האדם להביאם אל מקום קבלת עונשם וכן הוא הורג את החייבים מיתה וכן הוא מכה את החייבים מלקות והכל נעשה כמו שנפסק ע"י הבית דין העליון מכח הדין שהאדם עורר על עצמו (רמ"ק).

הקב"ה רוצה שהעולם יתקיים בדין ולדעת שיש דין ויש דיין

כגוונא דההוא ממונה בית דין דלתתא, דאתייהיב ליה רשו לאדכרא קמי בי דינא, פלוני עבר כך, ופלוני עבר על כך, ולמתבע עליהו דינא והמקטרג הוא כדוגמת אותו הממונה מטעם בית הדין שלמטה שניתנת לו הרשות להזכיר לפני הבית הדין שפלוני עשה עברה זו ופלוני עבר על עברה כזאת בכדי לתבוע עליהם דין. ותנן, רשו אתייהיב לההוא ממונה בית דין, לאנעלא על בי דינא פתחא, עד דיגזרון דינא על כל מה דאיהו תבע, ולית רשו לבית דין דרחמיא ליה ולמדנו שלאותו הממונה של הבית דין ניתנת הרשות, בכדי לנעול את הפתח על הבית דין עד שהם יפסקו דין על כל מה שהוא תובע ואין רשות לבית דין לדחות אותו. בגין (ישעיה סא) כי אני יהוה אוהב משפט בגלל שאמר הקב"ה כי אני ה' אוהב משפט. ואיהו בעי דעלמא יתקיים בדינא, ולמנרע דאית דין ואית דיין והקב"ה רוצה שהעולם יתקיים בדין ולדעת שיש דין ויש דיין.

זוהר על הפרשה

כל מה שציוה הקב"ה לעשות בארץ למטה הכל כך הוא כדוגמת כך בעולם למעלה.

בשעת הקטרוג של השוטר צווה הקב"ה לתקוע בשופר

יומא דראש השנה, איהו יומא דדינא, ומלכא יתיב בכורסאי דדינא, סנטיא קא אתי ורפי פתחא דמלכא, ותבע דינא וביום ראש השנה שהוא יום הדין אז המלך הקב"ה יושב באותו הזמן על כסא הדין ואז השוטר המקטרג מחפה ומכסה את הפתח הרחמים של המלך ו"א ואז הוא תובע לעשות דין. ואף על גב דקדשא בריך הוא רחים ליה לדינא, כמה דאת אמר, (ישעיה סא) כי אני יהוה אוהב משפט ואפילו שהקב"ה אוהב את הדין כמש"כ כי אני ה' אוהב משפט. נצח דחימו דבנוי, לדחימו דדינא. ובשעתא דסנטיא קם למטען מלין עליהו, פקיד למתקע בשופר בכל זאת מנצחת אהבתו לישראל בנוי את מידת הדין ולכן בשעה שהשוטר המקטרג עומד ורוצה לטעון עליהם דברי קטרוג הקב"ה צוה את בניו לתקוע בשופר, בגין לאתערא רחמי מתתא לעילא, ביהוה שופר בכדי שיתעוררו עליהם הרחמים מלמטה למעלה.

קול השופר מערבב ומבלבל את כל הטענות שטוען המקטרג

סלקא נהוה קלא, כלילא באשא ודוהא ומיא, ואתעביד מנייהו קלא חדא, ואתער קלא אחרא לעילא ועולה אותו הקול של התקיעה שהוא כלול מאש ורוח ומים מאחר שהבל הפה כלול מלחות ואויר וחמימות שהם מים רוח ואש כנגד חג"ת ואז נעשה מהם קול אחד ואז מתעורר קול אחר של ז"א למעלה, כד נהוה קלא אתער מעילא ומתתא, כדין כל טענות דקא טעין זהוה מקטרגא מתערבב ומתערבב וקאשר אותו הקול מתעורר מלמטה למעלה אז כל אותם הטענות שטוען אותו המקטרג מתערבבים ומתבלבלים.

יחזרו בתשובה. אי יחדרון, פתקין נקדעין ואם הם חוזרים בתשובה אז הפתקים נקדעים, דהיינו שנפרדת האש השחורה מהאש הלבנה ואז הפתק שהוא סוד המלכות היא מתלבנת ונפרדים ממנה הדינים (רמ"ק). ואי לא, מלכא יתיב, וכל אינון דבי זכותא קיימי קמיה, כדווא קם וכריז, פלוני עבד כך, מאן יוליף עליה זכות ואם הם לא חוזרים בתשובה אז המלך יושב בדיו וכל אלו המלמדים זכות עומדים לפניו והכרוז עומד ומכריז: פלוני עשה עברה כזאת מי רוצה ללמד עליו זכות, אי אית מאן דיוליף עליה זכות, יאות. ואי לאו קא אתמסר לסנטיא ואם יש מי שילמד עליו זכות מוטב ואם לא נמסר גזר הדין לאותו השוטר המקטרג בכדי שיעשה בו את גזר הדין.

הקב"ה עושה הכל בדרך האמת

וכלא ידע קדשא בריך הוא, אמאי אנטריך לבל דא ובאמת יודע הקב"ה את כל מהלך סדר הדין ואם כן למה צריך לכל הסדר הזה. אלא בגין דלא יהא פטרא דפומא לכני עלמא. אלא לאחזאה דכלא עביד בארח קשוט, וניחא קמיה מאן דאשתזיב מן דיניה אלא משום שלא יהיה פתחון פה לבני העולם לומר שאין הדין נעשה כראוי ולהראות שאת הכל עושה הקב"ה בדרך האמת ויותר נח לפניו מי שינצל מהדין כמש"כ (יחזקאל יח, כג) החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשונו מדרכיו וזיה. ואי תימא מנלן ואם תאמר שמגין לנו כן. הא, אתמסר לחכימי, ואפילו למאן דלא ידעי, מאן דבעי לאסתכלא, ישגח כמה דאיהו באתגליא, וידע כמה דאיהו בסתרא אלא דבר זה נמסר לחכמים, ואפילו מי שאינו יודע בסודות החכמה בכל זאת מי שרוצה להתבונן ישגח בסדרי הדין שהם גלויים בעולם הזה ומהו הוא ידע מה נעשה למעלה בסתר, דהא קלא כנונא חדא, כל מה דפקיד קדשא בריך הוא בארעא, קלא איהו כנונא דלעילא כי הרי הכל הוא באופן אחד כי

מן גלותא ברחמי

אוי לאלו שאינם משגיחים ואינם מתבוננים במעשיהם, דהא לגבייהו קיימין אלין סחדי מלכא, ומשגיחין וקמאן כל מה דאינון עבדין, וקאמרי, דהא אינון סלקי וסחדי קמי מלכא כי הרי אצלם עומדים אלו העדים של המלך הקב"ה ומשגיחים ורואים את כל מה שהם עושים ואח"כ הם אומרים ומעידים את הדבר למעלה מאחר שהם עולים ומעידים לפני המלך הקב"ה. ונחאי סנטיא קאים קמי מלכא, ותבע דינא, פלוני עבד דינא, פלוני עבד כך. ונחא קא סחדי וזה השוטר המקטרג עומד לפני המלך והוא תובע את הדין ואומר פלוני עבד על הדין ופלוני עשה עברה כזאת והרי העדים נמצאים ומעידים על כך. ועד דקדשא בריך הוא לא שאל לזן, לית לזן רשו לסתרא. כדין אינון סחדי סתרוהא וכל עוד שהקב"ה לא שואל את העדים אין להם רשות להעיד ורק אחרי ששאלם הקב"ה אז הם מעידים את העדות.

בשעת הדין העדים מעידים והסופרים כותבים באש שחורה ע"ג אש לבנה

וכלא אכתיב קמי מלכא בפתקא והכל כתוב לפני המלך הקב"ה בפתק בסוד נכתם עונן לפני (רמ"ק). בבי מלכא אית חד היכלא. היכלא דא מליא אשא חוורא, והאי אשא מתגלגלא בפלקא, ולחייט שביבין ונחאי לא פסיק לעלמין ובבית המלך יש היכל אחד שההיכל הזה הוא מלא באש לבנה מצד החסדים ואותה האש היא מתגלגלת בעיגול וניצוצות של אש מתלהטים ממנה ואותה האש לא פוסקת לעולמים. לגו האי היכלא, אית היכלא אוחרא, מליא אשא אוכמא, דלא פסיק לעלמין ולפנים מזה ההיכל יש היכל אחר מלא באש שחורה של הדינים מצד הגבורות והיא אינה פוסקת לעולמים. תדין סופרין קיימין תדין קמיה מלכא. בשעתא דדינא, סחדין כל סחדי קמי מלכא. אינון סחדין (נ"א סופרין) נטלין מהוהא פלקא דאשא חוורא, וכתבי עליה ביהוה אשא אוכמא ושני סופרים עומדים תמיד לפני המלך הקב"ה והנה בשעת הדין מעידים כל העדים לפני המלך ואז אותם הסופרים לוקחים מעיגול של האש הלבנה וכותבים עליו את העדות באותה האש השחורה.

אם חוזרים בתשובה הפתקים נקדעים

וכדין מלכא אחמיין דינא, עד זמנא ידיעא, דלמא בין כך ובין כך יחדרון בתשובה ואז המלך הקב"ה מעבך את גזר הדין עד זמן ידוע, שאולי בין כך ובין כך הם

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו
של מן הגאון המקובל
חכם בנידו שמואל שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל "שרפי הקודש"
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

רבי נוראל בן רבי יוחנן זצוק"ל

גדול מקובלי העיר יזד

החכם החסיד רבי נוראל היה סבא של הסבתא לאה, שהייתה סבתו של מורנו המקובל ר' שלום זצ"ל. (דרך אגב על סבתא

הרבנית לאה זו, סיפרה ביתה הרבנית רחל-סבתו של מורנו הרב שליט"א שמידי יום הייתה מסגפת עצמה בתעניות. ורק לעת ערב פונה לאכול תוך כד' ש מ ר ב ה בת פ ל ה על י ל ד י ה ו מ ש מ ש ת עבורם משענת גשמית ורוחנית כאחד. בעלה הרב המקובל ר' שמואל בן ר' דוד התמנה כחכם בדמשק ונפטר צעיר לימים, והיא הגיעה לארץ עם משפחתה וגידלה את צאצאיה במסירות. ולא לחנם זכתה היא לזרע ברכ' ה', ומורנו המקובל הגדול ר' שלום שמואלי היה מספר על סבתו הצדקת לאה שכשהייתה קמה בעת ליל לטפל בתינוקות, הייתה שומעת קול נוסף הלומד עם בעלה המקובל...)

סח הרה"ג רבי מאיר דוד שמואלי שליט"א, אחיו של מורנו הרב שליט"א, "מור זקני, רבי נוראל, היה קדוש ומורם מעם, והיה [עולה על יצועו בשעה מוקדמת מאד, ואחר כך היה] מעורר את השחר וקם כל לילה שעתיים קודם חצות [בערך בעשר בלילה] ולומר, להקמת שכינתא מעפרא ארבעים דפי זוהר כנגד ארבעים יום שעלה משה רבינו למרום [ולא מדובר בדפי זוהר כשלנו

שהם קצרים ביותר] וכד בבד עם שקידתו העצומה היה שם עניו וליבו על עניני הציבור ושורה של מעשי חסד וצדקה נוקפים לזכותו".

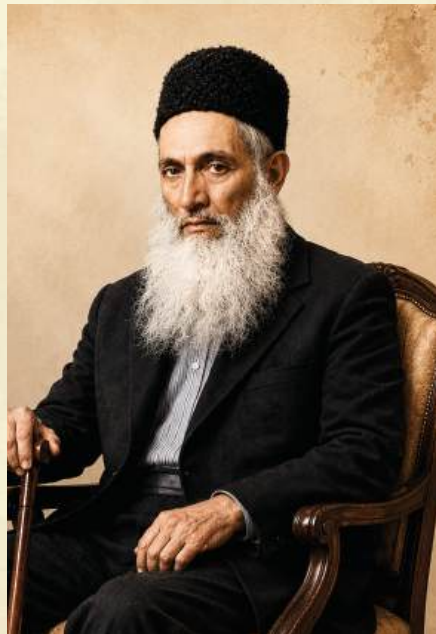
לא פלא שסיפורי מופת כרוכים סביב דמותו, כמו הסיפור שסיפר מורנו הרב שליט"א "בשלושה ספרים שונים מובאת העדות על ר' נוראל שהיה לומד מפיו של רשב"י אשר היה הוגה בקביעות בתורתו הקדושה, וראיתי כתוב שהיה באחד הימים בעת ההיא עוצר, והתירו אך ורק לרבי נוראל ללמוד בבית המדרש, ואחד מעוברי האורח שנקלע אל המקום תמה על הקול הנוסף הנשמע לומד עם ר' נוראל, מאחר ולא ראה איש סביבו. הלה השביע את ר' נוראל בס"ת שישבר את אוזנו לפשר הקול אשר הינו שומע, ומאחר וברירה לא נותרה לר' נוראל, השביעו אף הוא שלא יגלה את שראה. ויהי לפלא..."

ומספרים שבזמן שהייתה מגיפה גדולה בעיר יזד, הציבור קיבלו על עצמם תענית ויצאו לשפוף את ליבם בדמעות ותחנונים על קיברו של החכם הגדול מולא אור שרגא זיע"א, לאחר זמן מה הורה ר' נוראל למתפללים שישבו לביתם ויסירו כל דאגה מליבם מאחר שהתבטלה הגזירה ב"ה. ואמרו חכמי העיר שכנראה שחכם אור שרגא נתגלה לרבי נוראל ובישרו שישועתם קרובה לבוא.

ובראש השנה של אותה שנה בה השיב את נשמתו ליוצרו, ראו אותו בוכה ללא הפוגה. וכשהפצירו בו שוב ושוב, נענה ואמר שר' שמעון בר יוחאי הודיעו שגומר את תיקונו בעולם, אך עודדו שכמו שבועה"ז למד עימו, כך בעוה"ב יזכה ללמוד בסמיכות למקומו.

גם לאחר פטירתו, כאשר לאחר תקופה ארוכה משנקבר, חפרו החברא קדישא

קבר בסמיכות לקברו, בטעות נפתח ונתגלה קברו של רבי נוראל. נדהמו החברא קדישא לראותו הדור ושלם. ובאותו הלילה התגלה בחלום ואמר, שמן השמים שומרים עליו. בזכות מה? כיון שבמפעל האריגה שברשותו התרחשו מספר גניבות, וכשניתפס אחד הפועלים שידו במעל, לא רק שלא כעס, אלא העלים עינו, והוסיף לו

חכם מאיר רפאל זצוק"ל

במשכורת החודשית מתוך רחמים שמא מתוך מחסור ודחקות הגיע לשפלות זו. ומתוך שחמל וריחם, ריחמו עליו מן השמים גם כן ...

חכם מאיר רפאל זצוק"ל

להנחיל את התורה לשם שמים

סח מורנו הרב שליט"א: "חכם מאיר רפאל זצ"ל היה נכדו של ר' נוראל, האח של הסבתא לאה, והדוד של הסבתא הרבנית רחל ע"ה - אמו של מור

דברי ברכה מאת חכם מאיר בהכנסת ס"ת. נראים מימין מרן רבינו עובדיה, והרב מלמד. מאחוריו הרב בנימין גר"י, ומשמאל הרב חנניה שרגא, והרב פרוינד גאב"ד העדה החרדית

רבי חנניה שרגא זצוק"ל

מאור עינים ישמח לב

סיפר מורנו הרב שליט"א על אחד מרבני יהדות יזד בדור הקודם, מולא חנניה שרגא זצ"ל, שהיה מצאצאי מולא אור שרגא, והיו לו משקפיים עם מספר גבוה מאוד. עד כדי כך, שיום אחד כבר לא יכול היה לראות ולקרוא בספרי הלימוד, והיה צערו רב על שאינו יכול להגות בתורה מתוך הספר.

בצר לו הלך, הלך מולא חנניה שרגא זצ"ל אצל ציונו של ר' שמעון בר יוחאי, ובכה וביקש לראות ולקרוא בספר הזוהר הקדוש. הוא הניח את ספר

הזוהר על עיניו, ולא הסכים להוריד את הספר עד אשר יפתחו לו העיניים ויכול לראות כבראשונה. וכך היה, שזכותו של הרשב"י

עמדה לו, ונפתחו עיניו לראות. מאז, לא רק ששב אליו מאור עיניו, אלא שגם לא היה צריך יותר משקפיים! ובכל זאת, מכיוון שהיה רגיל במשקפיים, היה ממשיך לענוד משקפיים בלי עדשות...

סיפור דומה היה גם עם

הרב "כף החיים", שהיה לו אירוע מוחי, והוא לא יכול היה להמשיך בכתיבת ספרו. אולם, הוא הפציר בתחינה להשי"ת, והקדוש ברוך הוא שמע תפילתו ורפא לו, ובאמת הרב המשיך לכתוב את ספרו. וידוע שגם מרן רבינו עובדיה זצ"ל חלה בעיניו, ולאחר שבכה על קברו של אדונו מרן ה"בית יוסף" חזר אליו מאור עיניו והיה שמח, כמאמר הפסוק "מאור עינים ישמח לב"...

רואים שמי שעובד את ה' בכל כוחו ומתפלל על בריאותו בכל איבריו למעון ויכול להמשיך בכך, הקב"ה מקבל תפילותיו.

זכותם של צדיקים תגן בעדינו אמן.

שרבי קודש

חכם מאיר הגיע למקום שאין אנשים והיה לאיש על העדה, הוא היה מלמד תשב"ר בת"ת אוה"ח. בכיתתו למדו גם מור אבי שליט"א ומאוחר יותר למד שם גם מרן הראשון לציון רבי אליהו בקשי דורון זצוק"ל. עוד בעיר יזד היה דואג ללמד את התשב"ר מתוך הבנה שאם אין גדיים אין תיישים, אולם שם היה עושה זאת בתוך בית המלאכה ליד

מכונת האריגה המשפחתית, היה אוסף ילדים באמתלה של לימוד והתמקצעות במלאכת האריגה, ותוך כדי הטווייה היה שונה עימם פרקי תפילה ותנ"ך ומחדיר בהם אהבת ה' תורה ויר"ש.

בעלותו ארצה דאג לקיום העולם ורכש מכספו את מגרש ביהכ"נ

לעדת היזדים, בו עם הזמן נקבע לחיות שיעורו השבועי של מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, ולימים התבטא מרן ואמר שזכותו של חכם מאיר עומדת לביהכ"נ היזדים שיצא ממנו הרבה תורה.

הוסיף מורנו הרב שליט"א: "מרן חכם עובדיה רחש כבוד כ"כ עצום לחכם מאיר, והגיעו הדברים עד כדי שבעצם יוה"כ בעת ההפסקה בין מוסף למנחה הטריח עצמו חכם עובדיה לביתו של חכם מאיר ודאג לו שיאכל ע"פ ציווי הרופא לשיעורין וכל זאת מגודל הערכתו ואהבתו לחכם מאיר."

ולא לחינם זכה, חכם מאיר לייסד את ישיבת 'גדיל תורה' שהוקמה במיוחד לקיים את דברי הרמב"ם שאין לאדם לאבד אחד מלילותיו ועל כן היו לומדים בישיבה זו אף במוצאי יוה"כ כשחכם מאיר רפאל חותם את הלימוד במדרשי אגדה, ויש בידו עד עתה את דף התקנות ללימוד בכתב ידו. וזכה לכל זה מאחר והיה עניו ושפל ברכ והיה מקיים בנפשו "פיזר נתן לאביונים".

אבי. שם משפחתו נקבע 'רפאל' ע"ש אביו החסיד ר' רפאל שהיה שקדן עצום בתורה והיה קם כל לילה בחצות ללמוד עשרים ושש דפי זוהר הקדוש כנגד שם הויה. וכל ימיו היה במיעוט אכילה, וקבלת סיגופים ותעניות רבים, וכוונת מעשיו לשמים, ומתן צדקות בסתר כאביו. את פנקסו האישי היה מקפיד לפתוח בשתי המשפטים: ותבנה ירושלים, ו-נשאת

חכם מאיר רפאל, והרב בנימין גר"י בסעודת מצוה

ונתת באמונה.

המקובל הנודע ר' אברהם עדס אמר שאם חכם רפאל היה עולה לארץ היה מקבל דרגת רוח הקודש, אך מפאת שהיה חולה במעיו נבצר ממנו הדבר...

חכם מאיר רפאל בנו של ר' רפאל כאמור, היה תלמידו של רבי אברהם עדס. הספיק לשהות במחיצת דוד אשתו ר' ישמעאל הכהן, בפרט כשהזדמן לו לעלות לאתרא קדישא מירון ולפקוד את קברי רבותינו הקדושים בצפת תובב"א, היה מגיע לביתו של רבי ישמעאל בצפת העתיקה ומתיעץ עימו בענייני השעה וההלכה.

חכם רפאל ואחיו מולא חזקיה בטקס הכנסת ס"ת, באמצע עומד ר' שמואל יששכר ז"ל מחזיק את הס"ת

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

ימי הרחמים והסליחות ודיני הסליחות

מידות, ואני מוחל להם.

יש שרצו לדייק ממה שכתוב יעשו לפני כסדר הזה, שהאדם בעצמו יעשה את היג' מידות שהוא יהיה רחום וחונן וכו', ואז הקב"ה ימחל לו, ופשט הפסוק הוא שאם יאמרו את היג' מידות הקב"ה ימחל להם.

איך ינהג האדם באמירת ויעבור ?

בזמן שאדם אומר בסליחות ה' ה' יש שנהגו להגביה מעט את עקבי רגליהם, אמנם כתב בחזו"ע (ימים נוראים עמ' לב - לג) שצריך בשעת אמירת ה' ה' לשחות מעט, ואין צריך להגביה את רגליו מהקרע.

מהו הזמן הכי מובחר לאמירת הסליחות ?

הזמן הכי מובחר לאמירת הסליחות הוא באשמורת הבוקר לפני עלות השחר, ואחריו הוא זמן של חצות, כיון שהוא עת רצון ללימוד תורה אז הוא גם עת רצון לעניין התפילות, ואפשר לומר את כל הסליחות אחרי חצות, אבל לא יאמרו בחלק הראשון של הלילה, ולפי הזוהר מחצות הוא עת רחמים. ואף רשאי לומר את הסליחות בצהריים כגון אם הוא פועל והוא יכול להירדם בעבודה ויהיה גול על בעל הבית, או שהוא יודע שזה יוריד לו מלימודו, עדיף שיעשה בצהריים (חזו"ע שם עמ' י).

מי שקם באשמורת יש עניין קודם שיאמר תיקון חצות, ולא חייב לשבת על הריצפה אם קשה לו, ויכול לשבת אפילו על כסא, העיקר שיבכה וישפוך שיחו על חורבן בית המקדש.

כתבו בבא"ח ובכה"ח שמעלת תיקון חצות גדולה מעלתו יותר מהסליחות, ולכן יקום בוריות ויאמר ברכות השחר וברכות התורה [כיון שהוא אומר פסוקים בסליחות צריך לומר קודם את ברכות התורה] ולאחר מכן יאמר תיקון חצות ולאח"מ את סדר הסליחות.

מה הם הארבעים יום של אלול ועשרת ימי תשובה ?

צריך לדעת שארבעים יום הללו של חודש אלול ועשרת ימי תשובה, הם הארבעים יום שמושה רבנו עלה למרום כדי לבקש על עם ישראל שהקב"ה ימחל להם מעוון העגל, וביום הכיפורים נענה הקב"ה ואמר "סלחתי כדברך", לכן כל הארבעים יום הללו הם נקבעו לימי רצון ורחמים (כמבואר ברש"י דברים פ"ט פסוק יח).

ועוד מבואר בשער רוח"ק (דף מח ע"א) שבר"ח אלול נפתחים י"ג מכילין דרחמי ["י"ג מידות של רחמים שהם אל רחום וחונן וכו'] אצל הקב"ה, ולכן הם ימים של רחמים גמורים.

וכן ארבעים יום הללו הם כנגד ארבעים יום של יצירת הוולד בבחינת "היום הרת עולם"

ועוד מבואר בגר"א שיום כ"ה באלול הוא יום בריאת העולם והאדם הרי נברא רק ביום ראש השנה, א"כ איך העולם היה קיים הרי אין מי שילמד תורה ואין מי שיתפלל, אלא כותב הגר"א שבימים האלו העולם היה קיים ע"י חסדים שהקב"ה השפיע עלינו מעילא לתתא ולכן אלו ימים של חסדים גדולים והם ימים של יראת ה' וקבלת מלכותו ובד בבד הם ימים של שמחה שהקב"ה מקרב אותנו אליו.

זהירות בימים אלו.

יש להשתדל בימים אלו להיות מארי דחושבנא כלומר לעשות חשבון נפש, איך היתה עבודת ה' שלו היום, וכמה הוא ניצל מהיום שלו לעבודת ה'.

מדיני הסליחות.

מבואר בגמ' ר"ה (יז): שהקב"ה התעטף בטלית כמו שליח ציבור, והראה למשה סדר תפילה ואמר לו כל זמן שישאל חוטאים יעשו לפני כסדר הזה של יג'

מעשה בירחורי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חרשן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאברכי מוסדותינו

חפצים שנשארו לאחר פינוי תכולה

שאלה: לקראת סוף זמן קיץ הודיעה הנהלת הישיבה לכל הבחורים בישיבה שבעקבות שיפוצים שיערכו בפנימיה עליהם להוציא את כל החפצים מהפנימיה בבין הזמנים, כל חפץ שישאר יורק לפח על ידי הפועלים. בסיום בין הזמנים הגיע יאיר לישיבה ומצא בחדרי הפנימיה סיגריה אלקטרונית שהשאיר אחד הבחורים, שואל יאיר האם סיגריה זו היא הפקר ויכול הוא לקחתה לעצמו שהרי בלא"ה היתה אמורה ללכת לפח רק שהפועלים לא שמו לב אליה לכן לא זרקו אותה, או שחייב הוא לחזור אחרי הבחור ששכח ולהחזיר לו.

תשובה: אם ההודעה של הישיבה היתה ברורה ונשמעה היטב לכלל הבחורים, נראה שאחר שיאיר כבר נטל את הסיגריה יכול הוא ליטלה לעצמו.

הנימוק: לדעת הרמ"א (סימן רסא ס"ד) המניח את חפציו במקום שהוא עלול לאבדם ולהפסידם, נחשב זה לאבדה מדעת ובהפקר ומוותר למוצא את החפץ לקחת אותו, אך לדעת השו"ע אע"פ שמוותר למוצא להתעלם מאבדה מדעת ולא להרים אותה ולהתחייב בהשבתה, מכל מקום איננה הפקר ואסור לקחתה לעצמו. ולפי"ז בנידון דידן שהישיבה הודיעה שכל הנשאר בפנימיה יורק לפח, לדעת השו"ע היה אסור ליאיר לקחת את הסיגריה לעצמו, אלא שלא היה מחוייב לטפל בה להשיבה לבעליה, ולדעת הרמ"א יכול הוא לקחת את הסיגריה לעצמו. מיהו כתב הנהגות (סק"א) שאפשר לומר שגם סברא זו הדין הוא רק שלכתחילה אסור למוצא ליטול את החפץ, אבל לאחר שנטלו משם, גם הרמב"ם מודה שאינו חייב להשיב את החפץ לבעלים. וא"כ בנידון דידן שיאיר כבר נטל את הסיגריה ממקום שמצאה, גם להשו"ע לא יצטרך להחזירה לבעליה. יש לציין שכל זה בתנאי שאכן הישיבה הודיעה באופן שהבחורים ידעו כולם שכל הנשאר בפנימיה הולך לפח ובכל אופן בעל הסיגריה השאיר שם את הסיגריה שלו, כי אם אפשר שהבחור בכלל לא ידע מהודעת הישיבה, אי אפשר לומר שהוא כמניחה במקום שהוא עלול להפסידה, שכן דרכם של הבחורים להשאיר מחפציהם בארון בפנימיה, ובכה"ג מחוייב יאיר להשיב את הסיגריה לבעליה לפי כללי ההשבה המבוארים בשו"ע.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אחרון
בן רחל

איגרת לבני הנעורים

לא בשמים היא

"ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואוזניים לשמוע עד היום הזה" (דברים כט, ג), וכתב רש"י - "שמעתי שאותו היום שנתן משה ספר תורה לבני לוי כמו שכתוב בפרשת וילך" (ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי) (דברים לא, ט), באו כל ישראל לפני משה ואמרו לו: משה רבינו, אף אנו עמדנו בסיני וקבלנו תורה וניתנה היא גם לנו, ומפני מה אתה נותנה ומשליט את בני שבטך עליה, ויאמרו לנו מחר בני לוי לא לכם ניתנה, לנו ניתנה. ושמו משה על הדבר, ועל זאת אמר להם "היום הזה נהיית לעם", היום הזה הבנתי שאתם דבקים וחפצים במקום."

משמע מפירושו רש"י, שרק ברגע שאתה מבקש ורוצה וחפץ בתורה, אז נעשית חלק מעם ישראל, רק אז מקבלים עיניים ואוזניים לראות ולשמוע, בלי רצון בקבלת תורה אין דעת, אין כלום. רק כשמבקשים תורה זוכים בה, בלי לרצותה ממש בכל ליבו היא שייכת לכאורה לאנשים אחרים, היא שייכת לשבט לוי, רק ברגע שנלחמת כדי להשיגה אז היא שייכת גם לך.

איתא בקידושין (סו). "תורה מונחת בקרן זוית כל הרוצה ללמוד יבוא וילמוד" - כתר מלכות זכו בו שושלת בית דוד בן ישי בלבד, כתר כהונה לאהרון ובניו, אבל כתר תורה כל הרוצה ליטול יבוא ויטול, לא רק מלך או כהן אלא אפילו ממזר ופסול. ויש אם כן לשאול, אם התורה ניתנת ושייכת לכל אחד, מדוע הגמרא מדגישה שתורה מונחת בקרן זוית, היה לכאורה לומר "תורה מונחת באמצע החדר" כי ניתנת היא לכל מאן דבעי? אלא רוצה הגמרא להודיע לנו, כי כדי לקבל תורה צריך להתאמץ ולחפש אותה, את התורה כל אחד יוכל לקבלה אבל רק מי שיתאמץ וילך ויבקשה בנרות בקרן זוית בקרנות הבית ובפינות אז מוכיח הוא כי רוצה אותה בכל ליבו, והוא זה שיהיה ראוי לה.

אומרים חז"ל: התורה ניתנה דווקא בהר סיני מפני שהוא הר נמוך מפני שמקום שלא שייך בו גבהות הוא המקום הראוי להשראת התורה. ויש לשאול, מדוע אם כן ניתנה בהר? ואפילו שהוא נמוך ואין בו גבהות, אבל בכל אופן הוא "הר", ויותר היה מסתבר לקבל את התורה בעמק? ונכון שלפי פשוטם של דברים ההר שימש מקום שהכל צופים בו, אבל אומרים חכמי המוסר שבא הדבר ללמדנו שלא נותנים תורה בעמק כי לא יורדים לתורה, כדי לקבל תורה צריך לטפס צריך להתאמץ ולעלות.

איתא בשבת (פח:): אמר רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום לקבל תורה, אמרו מלאכי

קיווה כל כך להתעשר, כך עשה במשך כמה ימים. שר הצבא הבחין שמדי יום מופיע איש יהודי הולך שחוח עטוף ביגון ומתכונן בצער בגשר ובחיילים, החליט שעליו לבדוק את פשר הדבר, קרא שר הצבא לר' אייזיק ושאלו אמור נא לי יהודי מה הנך מחפש כאן? ולמי אתה ממתין זה כמה ימים? סיפר לו ר' אייזיק את דבר החלום אודות האוצר הטמון תחת הגשר, ואשר בעקבותיו הטריח עצמו לבוא לכאן מרחק רב. בשמוע שר הצבא את דבריו פרץ בצחוק רם, ואמר לו האם בגלל דברי חלום שאין בהם ממש הטריחת את עצמך לבוא דרך ארוכה כל כך, אין זה יאה לאדם שכמותך להאמין לדברי חלומות, הנה גם אני חלמתי שאומרים לי שאסע לעיר קראקא ושם בביתו של יהודי בשם ר' אייזיק, מתחת לתנור טמון אוצר גדול, ובכן האם יעלה בדעתי לנסוע עקב דברי חלומות אלה לקראקא? כאשר שמע ר' אייזיק דברים אלו הבין שעיקר בואו לפראג כדי לשמוע מהשר שהאוצר אינו בפראג אלא בתוך ביתו. מייד חזר לביתו חפר מתחת לתנור ומצא את האוצר והתעשר עושר גדול, ובנה בית נוסת הנקרא עד היום על שמו ועל קיר בית הכנסת חרוט מעשה זה.

המסר הנלמד ממעשה זה הוא רעיון דידן, שאין האוצר רחוק כל כך מהאדם אלא קרוב אליו מאוד בתוך ביתו, רק צריך הוא לקבל על עצמו ולהתאמץ כל כך ולנסוע מרחק רב "עד פראג" כדי להשיגו, ואז יוכל לקבל ולזכות באוצר הנספ, ואילו אדם שלא יהיה מוכן ליתן מעצמו לנסוע ולהשקיע כל כך, עבורו האוצר יישאר רחוק ממנו במרחק רב. וה"ה לתורה רק מי שיהיה מוכן לנסוע ולהשתדל עבורה ימצא שהיא באמת קרובה אליו, אבל מי שלא יהיה מוכן לטרוח עבורה עבורו היא רחוקה מאוד בשמים ומעבר לים.

הסבא מקלם מסביר את הפסוק "יהיב חוכמה לחכמין" (דניאל ב') - מיהו זה החכם שנותנים לו חכמה? זה שמבקש ורוצה את חוכמה, לא כל אחד זוכה אלא זה שמבקש ועושה דבר למען הדבר. יעקב אבינו זכה בכורה ובעבודת בית המקדש מפני שויתר על "האדום האדום הזה", צריך להפסיד משהו כדי להרוויח. בגמרא ראש השנה (טז.) "אמרו לפני בראש השנה מלכיות כדי שתמליכוני עליכם" - ביאור, כדי להמליך את הקב"ה עליו צריך לומר מלכיות, על ידי ההמלכה של הקב"ה ימלוך עליך, בלי שתמליך את הקב"ה עליך אפילו רק בדיבורים בלבד הוא יהיה מלך עליך אבל בלי שום פעולה מצדך הוא לא ימלוך עליך.

בראש השנה נשפך שפע רב, צריכים אנו להכין כלים כדי לקבל שפע זה, זהו ההשתדלות שלנו, הרהורי תשובה, חרטה קבלת מעשים, ביטול כל הרצונות שלנו מדברים שהם ענייני העולם הזה, ורצון עז רק לעניינים רוחניים וקרבת ה', דברים אלו הם הכלים לקבל את השפע היורד בשנה החדשה. ה' יזכנו.

השרת מה לילוד אשה בינו, אמר להן לקבל תורה בא, אמרו לפני, חמדה גנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבע דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקשה ליתנה לבשר ודם, אמר לו הקב"ה למשה החזר להם תשובה, אמר לפניו משה, רבונו של עולם מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם, אמר לו הקב"ה אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה, אמר מה כתיב בה "אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", אמר להם למצרים ירדתם לפרעה השתעבדתם, תורה למה תהא לכם. שוב מה כתיב בה "לא יהיה לך אלקים אחרים", בין העמים אתם שרויים שעובדים עבודה זרה. שוב מה כתיב בה "זכור את יום השבת לקדשו", כלום אתה עושים מלאכה שאתם צריכים לשבות. ושוב מה כתיב בה "לא תשא", משא ומתן יש בניכם. שוב מה כתיב בה "כבד את אביך ואת אימך", אב ואם יש לכם. שוב מה כתיב בה לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, קנאה יש בניכם יצר הרע יש בינכם, מיד הודו לו.

באמת מפליא, מדוע התווכחו המלאכים עם משה, והרי כל התורה שייכת לבני אדם עבור תיקון המידות בעולם גשמי זה שעל פני האדמה. "לא בשמים היא", אם כן מדוע לא רצו המלאכים ליתנה למשה, מדוע רצו לשורפו. אלא צריך לדעת: תורה לא מקבלים סתם ככה, משה צריך להילחם עבורה להתאמץ כדי לזכותה, להראות שהוא רוצה בה ממש ומוכן להילחם במסירות נפש כדי להשיגה, זוהי ההוכחה שהתורה שייכת לך.

מפורסם וידוע הוא המעשה על יהודי בשם אייזיק מעיר קראקא, שחלם שכדאי לו לנסוע לפראג לסור לסביבות ארמון המלך, לחפור תחת הגשר המוליך אל הארמון, ושם ימצא אוצר גדול. נסע ר' אייזיק לפראג וכאשר הגיע לשם הלך מיד אל הגשר הסמוך לארמון, ובהתקרבו ראה כי המקום מוקף על ידי חיילים רבים הנצבים על משמרתם יומם ולילה ומונעים מבני אדם להתקרב אל הגשר, הצטער ר' אייזיק על אשר הטריח את עצמו לבוא ממרחק רב בחינם, ועתה עליו לשוב לביתו בידים ריקות. מרוב צער שוטט במשך כל היום בסביבות הגשר כשהוא שקוע במחשבות והרהורים על חלום העושר שנגזר. למחרת שוב חזר אל המקום שבו

ואלה יעמדו על הברכה

שילה בן נטלי חיה

איל בן יסמין

ורד בת יסמין

אליהו בן סאלמה

טל בן מדי

גיל בן אסנת

עידו בן רחל

ניב בן משה

מרדכי בן נטלי חיה

03-5520004

לתרומות והנצחות

הנניה בן שרה

מאיר בן מדי

ימיהו בן ויקטוריה

פריטים טמונים - פרשת כי תבוא

חפשו בחצר התרומות והמעשרות את ברכת
הארץ, הביכורים והמצוות המסתתרות
בפרשה!

הפריטים שעליכם לחפש:

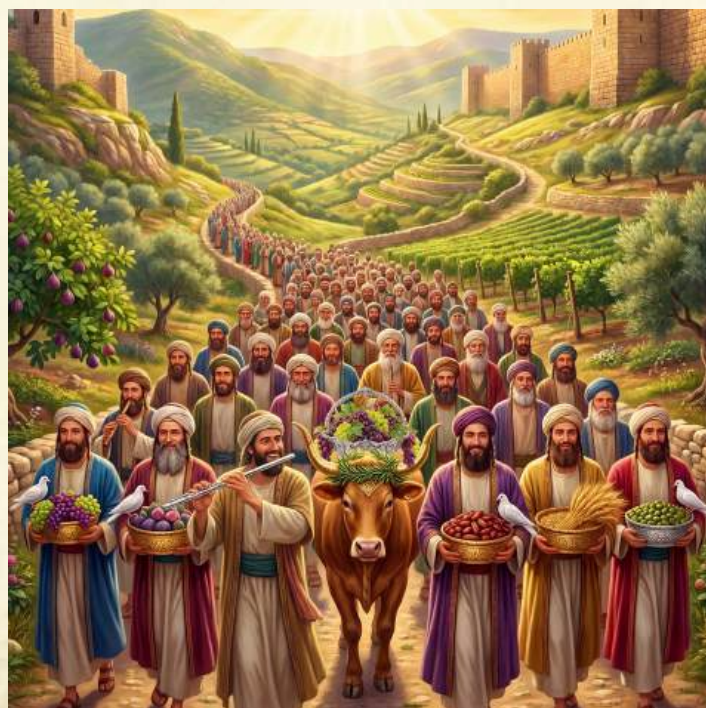
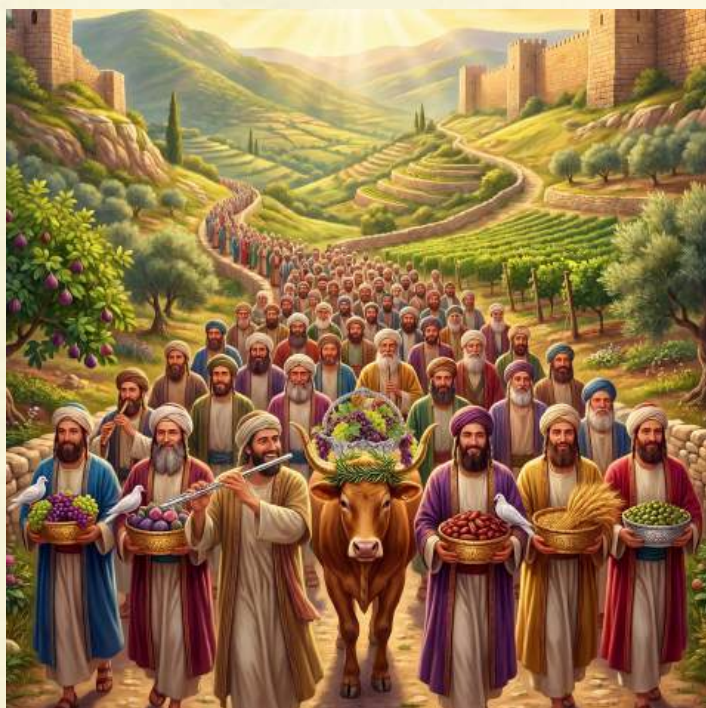
1. סל ביכורים - ראשית פירות הארץ.
2. שור מקושט - הבאת הביכורים.
3. בית המקדש - מקום הבאת הביכורים.
4. סל תרומה - נתניה לכהן.
5. שק חיטה - תבואת הארץ.
6. מאזניים - למדידת המעשר.
7. קלף וידוי מעשר - "בערתי הקודש מן הבית".
8. מסבעות כסף - פדיון מעשר שני.
9. שער ירושלים - אכילת מעשר שני בירושלים.
10. הר עיבל - הקללות.
11. הר גריזים - הברכות.
12. סיפות גשם - ברכת שמים.
13. שדה מבורך - שפע וברכה.
14. כרם - ברכת הארץ.
15. כד שמן - יצהר הארץ.

האם תצליחו לגלות את כולם?

בהצלחה!

מצא את ההבדלים

מצאו את 15 ההבדלים המסתתרים בשיירת הביכורים העולה לירושלים!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה בהצלחה!

פרשת ראה

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

פרשת ראה

על פי שהנסיון אסור מדין התורה שאין לומר: אעשה מצוה פלונית כדי שאצליח בנכסים, שכן אמר הכתוב: (דברים ו, טז) "לא תנסו", כבר אמרו רז"ל: (תענית ט א) חזן מזו, שנאמר: (מלאכי ג, י) "הביאו את כל המעשר וגו'", שהנסיון בו מותר. וכן בשני כתובים אלו שהם נסיון ולא תנאי, שלא אמר "אם תכבד את ה' מהונך וימלאו" וגו', הא למדת שהנסיון אף על פי שהוא אסור מדין התורה, בענין הצדקה והמעשר הוא מותר.

ובמדרש: (תנחומא ראה יב) כבד את ה' מהונך, ממה דהניך, כלומר מכל מה שהוא מהנה אותך ונתן לך יתרון על שאר בני אדם יש לך להודות לפניו ולתת כבוד לשמו, כגון מי שראה בעצמו שיש לו קול ערב ראוי לו לכבד בו את הש"י שינגן ויתפלל לפניו, ונשמע קולו בבאו אל הקדש, ובלבד שיכוין בקולו לכבוד הש"י לא לכבוד עצמו שישבחוהו בני אדם, שאם עשה לכבוד הש"י עליו הכתוב אומר: (שיר השירים ב, יד) "השמייעני את קולך", ואם לכבוד עצמו עליו הכתוב אומר: (ירמיה יב, ח) "נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה". וכן אם היה סופר ראוי לו שיכתוב ספרים לכבוד הש"י, ואם זכה לכתוב ספר תורה בידו הנה שכרו עד שמים יגיע, שכבר אמרו רז"ל: (מנחות ל א) כתבו מעלה עליו הכתוב כאלו קבלו מהר סיני. וכן אם היה יודע לאמן את ידו במצות מילה ראוי לו שיתמיד במצוה הנכבדת הזו שנכתרו עליה (י"ו) [שלש עשרה] בריתות, וכן בכיוצא באלה שכלן הן פעולות נבחרות ולכבוד הש"י, חן ותפארת לעושיהן. ומראשית כל תבואתך, נקראו ישראל "ראשית", שנאמר: (ירמיה ב, ג) "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה", וראויין הם להכיר ולדעת את הש"י שהוא ראשית כל ראשית, ולכבדו מראשית כל תבואותיהם, וזאת כוונת התורה במצות הביכורים שהם "ראשית" שהתורה חייבה לישראל שנקראו "ראשית" ללכת אל המקום שהוא ראשית שכלולו של עולם, שנאמר: (תהלים נ, ב) "מציון מכלל יופי", מציון נשתכלל יפיו של עולם, ולתת אל הכהן שהוא ראשית העבודה, ראשון למשרתי הקדש, ולהביא אליו בכורים מראשית כל פרי האדמה.

הנתינה לכבוד הי"ת בשמחה ובאהבה שלימה ובהרגשה של זכות גדולה ליתן ממה שחננו ה', וכמו שבשעה שעושה אדם עסקה גדולה של רווח עצום, הרי הוא שמח וטוב לב, כך בשעת נתינתו לצדקה הריהו שמח וטוב לב על ההזדמנות הגדולה והזכות לקיים מצווה ועיסקה טובה זו.

וכתב רבינו בחיי בריש פרשתינו על הפסוק כבד את ה' מהונך ומראשית כל תבואתך, וימלאו אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצו. (משלי ג, ט - י). וז"ל: שלמה המלך ע"ה הזהיר אותנו בכאן על מדת הבטחון, ובא להודיע שייכבד האדם מהונו להקב"ה, ולא תרע עינו בו כי יפזר ויתן לאביונים, אבל יבטח בשי"ת כי בגלל הדבר הזה יברכהו בכל מעשה ידיו, ואין לו לחשוב שבסבת הפזור הזה יחסר הונו, כי כן אמר שלמה: (משלי כח, כז) "נותן לרש אין מחסור", אך יש לו להאמין באמת כי ה' יתעלה יוסיף עליו, כי כן אמר: (משלי יא, כד) "יש מפזר ונוסף עוד", ועוד אמר: (משלי י, ב) "לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות". יאמר: **כי יתרון ההון, המקובץ מן הגזל והחמס לא יועיל, והחסרון שיחסר לצדקה יועיל לו כי תצילנו מן המות,** וזהו שאמרו רז"ל: (כתובות סו ב) מלח ממון חסר, ואמרי לה חסד. וכיון שכן ראוי לו לאדם שיחסר מממנו לכל דבר מצוה וקניני המעלות, ובפרט במצות הצדקה, כי הנותן צדקה לעני להקב"ה נותנה, וכן הנותן להקב"ה משלו הוא נותן לו, וכן אמר דוד ע"ה: (דברי הימים - א כט, יד) "כי ממך הכל ומידך נתנו לך", ועל כן אמר שלמה בכאן: כבד את ה' מהונך. ולשון "הון" כולל כל מיני הספוק שאוצרים באוצרות, והוא מלשון: (תהלים קיט, יד) "כעל כל הון", (משלי ל, טז) "ואש לא אמרה הון", כי לא תשבע האש מלשרוף כל זמן שתמצא גוף מקבל השרפה, או לפי המדרש על אשה של גיהנם, והכוונה: שאין ליסורי הרשעים בגיהנם סוף ותכלית.

ונראה ששני כתובים אלו עניינם נסיון: יזהיר שנכבד ה' מהונו כדי שימלאו אסמינו שבע, ולכך סמך לו מיד: וימלאו אסמך שבע וגו', אמר "וימלאו" כנגד "כבד", ואמר "ותירוש יקביך יפרצו" כנגד "ומראשית כל תבואתך", וכן כתוב: (דברים כב, ט) "ותבואת הכרם". וכן כתוב בענין המעשר: (מלאכי ג, י) "ובחנוני נא בזאת". ואף

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה, ולקחת מראשית כל פרי האדמה". ואמרו רז"ל אינו מביא אלא מן המובחר שבשדהו, זהו לשון "מראשית", מן המובחר, כמו: (עמוס ו, ו) "וראשית שמנים ימשחו", וכן בכל דבר מצוה או כל דבר שהאדם מקדיש ומקריב להקב"ה צריך שיהיה מן המובחר, וכן מצינו בהבל הצדיק שהביא קרבן מן המובחר: (בראשית ד, ד) "מבכורות צאנו ומחלביהן", ועל זה אמר: מראשית כל פרי האדמה, מן המובחר שבפירות אדמתו.

וכתב **הרמב"ם בהלכות ביכורים** (ד, טז - יז) כיצד מעלין את הביכורים לירושלים, מתכנסין אנשי מעמד שבעירות, עמהם, כדי שלא יעלו יחידים, שנאמר: (משלי יד, כח) "ברב עם הדרת מלך", ולנין ברחובה של עיר, ולא יכנסו לבתים מפני אהל הטומאה, ובשחר אומר הממונה: קומו ונעלה ציון אל ה' אלהינו, והשור של שלמים הולך לפניהם וקרניו מצופות זהב, ועטרה של זית בראשו, להודיע שהביכורים משבעת המינים, והחליל מכה לפניהם עד שמגיעין קרוב לירושלים, והם הולכים בכל הדרך וקורין: (תהילים קכב, א) "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך", ולא היו מהלכין כל היום אלא שתי ידות ביום, הגיעו לקרוב לירושלים שלחו לפניהם שלוחים להודיע לאנשי ירושלים, ומעטרין את בכוריהם ומפרכסין אותן, ואם היה בהן לח ויבש מניחין את הלח מלמעלה, והפחות והסגים והגזברין יוצאין לקראתם מירושלים, לפי הבאין הן יוצאין, אם באו אנשים הרבה יוצאין לקראתם רבים ואם מעט מעט, וכשיכנסו כולן בשערי ירושלים יתחילו לקרות: (תהלים קכב, ב) "עומדות היו רגלנו בשעריך ירושלים", וכל בעלי אומניות שבירושלים עומדין מפניהם ושואלין בשלומן: אחינו אנשי מקום פלוני בואכם לשלום, והן מהלכין בתוך ירושלים והחליל מכה לפניהם עד שהם מגיעין להר הבית. הגיעו להר הבית נטל כל אחד סלו על כתפו ואומר: (תהלים קנ, א) "הללויה הללו אל בקדשו", עד: "כל הנשמה תהלל יה הללויה", עד שמגיעין לעזרה הגיעו לעזרה דברו הלויים בשיר: (תהלים ל, ב) "ארוממך ה' כי דליתני", עד כאן.

ונמצא כמה מעלה גדולה לעשות את מצוות

הזכרה עילית

לשנה החדשה

קח לך את הזכות היקרה

1. להיכנס בארון הקודש
2. להתברך בפתחת הקיכל בכל שבת ושבת במשך שנה שלילית!
3. ולהיות שותף מלא בזיכוי הרבים ובפעילות הקדושה של הישיבה!

זכות מיוחדת להתברך במשך השנה מפי מו"ר עט"ר

הגאון המקובל **רבי בבליהו שמואל'ל' שליט"א**

בליל שישי מול קודש הקודשים!

5. סכין הברכה עם שמות הפרנסה מתנה!

זכות ברכת השנה בתשלום חד-פעמי: **ש"פ 3,800**

או בפריסה נוחה: **ש"פ 315 × 12 תשלומים**

- מכספי מעשר לכתחילה! -

03-5520004 חייגו עכשיו!

מופדות המושיע

בשעות נתיב המסלול המיוחד שמואל'ל' שליט"א

ימי הזמרים והסליחות

אשר שערי שמים פתוחים בהם לקבל התשובה והתפילה ומסוגלים לכפר פשעי כענייני הקדושה, ולסלק מעל האדם חבילות של צרות וקשיים, ומה גם בעתות כאלו שנים

ישראל בדרך, ואנוכי ישראל מנסים להרים ראש ה'!

לכן יתקיים בעז"ה

הזכרה והסדר הצהרונה הכללי

יעבור לפני התיבה מו"ר המקובל הצדיק

חכם בבליהו שמואל'ל' שליט"א

התיקון יתקיים א"ה ביום שלישי י"ט אלול (01.09) בשעה 13:00 בדיוק

בעשיבת המייש"ר דוד אודט ישראלי 4 בת-ים

יש לקבל את התענית ביום שני בתפילה מנחה בסידורים | כיבוד קל יוגש בסיום התענית

מי שאין באפשרותו להשתתף ומעוניין שיוכרוז את שמו
ידין להזקק 03-5520004 (שלושה 8)

ידין שמו שמואל'ל' שליט"א